

кѣщѣ-тѣ на единѣ богатѣ винокупецѣ — Кой-то най повече ся трудеше да го съживи — а и той ѣ членѣ отѣ дружество-то.

Любоко. (скоро излѣзи).

Брѣм. Господѣ да благослови такива добри хора! — Азѣ като токо видѣхѣ че ся съживи, распытахѣ за нѣгово-то обиталище, и дойдохѣ да ви донесѣ тоя добарѣ гласѣ, зашто-то да отнесѣ добрѣ гласѣ обычамѣ по-добрѣ отѣ живота си. — Горка-та Господжа! коя-то тука наземѣ лежи, трѣбва да ѣ негова съпруга?

Марія. Да пріятеліу, негова жена съмѣ.

Брѣм. Нетрѣбва вече да плачете — — Сега не трѣбва вече никакѣ да ся боите — Той ѣ вѣнѣ отѣ опасность-тѣ. —

Марія. (му пружа рѣкѣ).

Брѣм. (ѣ хвана и ѣ потрѣси усърдно) Така ете — сега ѣ добрѣ — една праздна рѣка, и едно таково лице мене сѣ по-драговолни, нежели пълната кесія на оня господинѣ, що ми ѣ даде. — — Азѣ мислѣм — Млада госпожице (на Ката) да помогнемѣ на госпoжѣ-тѣ да стане на крака (подигать Маріѣ да сѣдне на стола).

ХІІ. ЯВЛЕНІЕ.

Стефанѣ, Любоко, Срѣтко и прѣдишни-тѣ.

Шеф. (смъртно прѣблѣднелѣ съ климнатѣ главѣ и спущены очи ся води подѣ мышкы отѣ Любка камѣ Маріѣ).

Марія. (иска да стане, но неможе, строполи ся назадѣ и разшири рѣцѣ).